

ŠESTÁK

DOPIS, KTERÝ SI MNE NAŠEL

(Dazul - došlo mi elektronickou poštou)

Kdyby se celá populace planety Země smrskla na vesnici o stu obyvatel, kde by však zůstal zachován poměr všech lidských odlišností - jak by potom tahle maličká, různorodá vesnička vypadala? Tak to přesně bylo předmětem pátrání Philipa M. Hartera, lékaře z Nemocnice u Stanfordské Univerzity. Tady jsou výsledky jeho výzkumu:

Ve vesnici o 100 obyvatelích by žilo:

55 Asiatů, 21 Evropanů, 14 obyvatel ze Západní polokoule, 8 Afričanů
52 žen, 48 mužů
70 "barevných", 30 bělochů
70 jiného vyznání, 30 křesťanů
89 heterosexuálů, 11 homosexuálů
6 lidí by vlastnilo veškerý světový majetek
6 by bylo z USA
80 by žilo v domě, který by neodpovídal standardu
70 by neumělo číst
50 by trpělo podvýživou
1 by byl na prahu smrti
1 by byla těhotná
1 by měl vysokoškolské vzdělání
1 by vlastnil počítač

Následující je pouze anonymní interpretace výše uvedených faktů:

Přemýšlejte o tom tímto způsobem. Žijete-li v pěkném bytě, máte dost jídla a umíte číst, jste členem velmi úzké skupiny. Máte-li pěkný byt, jídlo, umíte číst a vlastníte počítač, jste členem elity.

Pokud se vzbudíte toto ráno a budete více zdraví, než nemocní, jste šťastnější, než celý milion lidí, který nepřežije tento týden. Pokud jste nikdy nebyl v bitvě, nezažil osamělost uvěznění, utrpení mučení, nebo sevření hladu...jste na tom lépe než 500 miliónů lidí tohoto světa. Pokud můžete chodit na mše do kostela, aniž byste se museli obávat ponížení, zatčení, mučení nebo smrti, jste šťastnější než miliarda lidí, kteří nemají to štěstí. Pokud máte jídlo v lednici, oblečení na sobě, střechu nad hlavou a kde spát...jste bohatší než 75% lidí na této planetě.

Máte-li peníze v bance, ve své peněžence a strádáte si do kasičky...jste mezi 8% nejbohatších lidí světa. Pokud jsou vaši rodiče stále naživu a svoji...jste velmi vzácný případ. Držíte-li hlavu zpříma s úsměvem na tváři a jste skutečně vděční...jste požehnaní, protože většina lidí má tu možnost, ale nedělá to. Držíte-li něčí ruku, objímáte-li někoho, nebo se jen dotýkáte jeho ramene, jste požehnaní, protože umíte nabídnout léčivý dotek. Pokud můžete číst tuto zprávu, jste požehnaní dvakrát, protože na vás někdo myslel, a co víc, jste ještě požehnanější než více než dvě miliardy lidí, kteří nedokážou číst vůbec. Mějte hezký den, spočítejte si svá požehnání a předejte tuto zprávu dál, abyste připomněli všem ostatním, jak jsme požehnaní.

SKAUTSKÝ SLANG

(převzato od Radany Kacetlové, I. roč, WP Čj-Nj)

Jestliže se rozhodnete posílat své dítě ze zájmu o jeho tělesné i duševní zdraví do skautského oddílu, může se vám stát, že se jeho doposud normální slovní zásoba rozšíří o slova vám naprosto neznámá. Ne, není důvod k obavám. To pouze převzalo slova typická pro jeho oddíl, ale i pro všechny české skauty, nebo alespoň jejich většinu.

Tak například věta „Bahňák nám řek, že na družinovce bude kontrolovat kápézetku, uzlovačku, Stezku a hadráky, takže to nějak musím splášit, jinak chytím minusáky!“ znamená, že: vůdce (případně rádce - vedoucí menší skupinky, ze kterých se skládá oddíl) řekl, že na příští družinové schůzce bude kontrolovat povinné věci, zejména krabičku poslední záchrany, kus provazu určený k uzlování, Stezku skautů (což je malý sešitek, kam vůdce podpisem stvrzuje splněné body skautské dovednosti, rozdělené na nováčkovskou zkoušku, 1. a 2. stupeň) a hadrové míčky (na hry), takže to bude muset sehnat, jinak dostane do oddílového bodování záporné body. No posuďte - co zní lépe?!

Tato věta však patří ještě mezi ty velice civilní a srozumitelné. Nejsou v ní totiž obsažena slova ryze oddílové mluvy, kterým nerozumí nejen rodiče (i když si časem zvyknou), ale ani členové vedlejšího oddílu.

Zamyšlení nad tím, proč tomu tak je, asi nepřinese žádné převratné objevy. Lid skautský je prostě lid tvořivý, ale hlavně:

UZAVŘENÁ SKUPINA mládeže zhruba ve stejném věku, společné akce a společné zážitky, častý kontakt - to vše je přímo živná půda pro vznik osobitých názvů a jiných zvláštností. (Oddíly se liší i zvyky, tradicemi, rituály ap., ale to do našeho pojednání nepatří.)

Souhrnný název *skautský slang* bychom tedy mohli podle výše uvedeného rozdělit na 1) *SLANG OBECNÝ* a 2) *SLANG ODDÍLOVÝ (SLANG MENŠÍCH SKUPIN)*. *SLANG OBECNÝ*

tvoří zejména dvě skupiny pojmů:

a) věci **běžné skautské potřeby** - sempatří pojmy jako

kápézetka = krabička poslední záchrany - soubor věcí, které se v nouzi mohou hodit,
slibák = slibový odznak nebo taky slibový oheň - odznak, který získá člen po složení skautského slibu - oheň, u kterého se skautský slib skládá,

čmárák = blok na letmé poznámky,
ceteh = *CE*lotáborová *ET*apová *H*ra - hra na pokračování, kde jde o soupeření družin,
pod sada = dřevěná ohrádka (cca 75 cm - 1m vysoká) pod stanovou celtu - na delší stanové tábory - vynález českých skautů!

odborka = odborná zkouška, = nášivka na kroj, označující složenou zkoušku

krojovka = krojová košile

Toto jsou pojmy, které by měly být srozumitelné všem skautům na území České republiky. Existují samozřejmě krajové odchylky, ale nejsou zase tak markantní.

Z pohledu formálního se jedná většinou o slova univerbizovaná, vytvořená z potřeby rychlého a častého používání. (O tom, že

tato sféra slangu vzniká spontánně, svědčí i drobné odchylky v názvech pro tutéž věc. Např. oddílů skautů se také říká větší oddíl nebo starší oddíl.)

b) přezdívky:

Jde o oblast, ve které se nejprůkazněji projevuje tvořivost a fantazie. Přezdívka vznikají různým způsobem:

• ze jména:

Radana - *Danny*,

Lucie - *Lucy, Cinda*,

Vobořil - *Vobo*,

Preclíková - *Preclík*;

• podle vlastnosti nebo vzhledu:

Skřítek - malý vzrůst,

Golem - mohutnost,

Grizly - síla,

Pippi - rezavé vlasy;

• člen si ji sám dobrovolně zvolí:

* podle erbovní květiny: často *Pampeliška*, *Sasanka*,

* podle zvířete: *Rosnička*, *Sojka*, *Krtek*, *Veverka*;

- členu je nedobrovolně spontánně přidělena podle nějaké konkrétní situace, ve které se nějak projevil:

Sáhíb - nosil na hlavě turban z ručniku;
Bahňák - 5x sebou „švihl“ na výpravě do bláta;

Sytič - jídlem z domova krmil celou družinu.

SLANG ODDÍLOVÝ

je v obecné rovině takřka

nezpracovatelný, protože existuje obrovské množství oddílů, a tedy více než obrovský počet slangových slov. Abych vám přiblížila, co tedy takový oddílový slang je, pronikla jsem do 35. smečky vlčat a 35.

oddílů skautů střediska POLARIS v Hloubětíně.

Pojmy se opět dají rozdělit do dvou skupin:

a) **technické** (přesahují oddílový rámec, ale časté)

mígat = spěchat co možná největší rychlostí (z názvu letadla MIG 27),

meilnout = poslat po Internetu,

pařit = hrát na počítači - přenos významu na vášnivé prožívání hry všeho druhu. Sem patří také anglická koncovka *-ejšn*, připojovaná ke všem slovům, u kterých jde vyslovit. Proč? Jen tak, ke zpestření komunikace (např. při službě v kuchyni na táboře).

Podejšn mi hrnejšn = podej mi hrnec.

b) ostatní

Nejzajímavější se pro mě stalo slovo se širokým užitím a neméně širokým významem: *KLEPTIT* a slova z něj odvozená. Pátráním u starších členů oddílu se mi podařilo zjistit, že kdysi do oddílu chodil hoch, který zabavoval všechno, co viděl. Pro tuto jeho zálibu se mu začalo říkat *Berňák*, a když přerostla ve vášeň, *Kleptoman*, zkráceně *Kleptá*. *Kleptit* logicky znamenalo zabavovat a schraňovat věci. Postupem doby však toto slovo ztratilo v oddílovém slovníku svůj původní význam a stalo se naprosto neutrálním. Jeho význam závisí na situaci, ve které bylo použito. Např. *Jdu kleptit* a mám v ruce lžici - jdu jíst.

Jdu kleptit a mám v ruce sekeru - jdu pracovat. Aby však vývoj nebyl tak jednoduchý, ustálil se přece jenom význam alespoň v některých slovech odvozených od slova *kleptit*:

kleptalizovat = signalizovat morseovku,

kleptilka = píšťalka,

pokleptný = vedoucí dne na táboře (odvozeno od významu *kleptit* = vynadat lidem neplnícím denní režim),

chandra = hojně užívaná nadávka, zaklení.

Klepnete-li se do ruky sekerou a řeknete-li ústy

plnými hřebíků „sakra“,

řeknete vlastně „chandra“.

Přenesený význam

označuje *chandrou* věci

nefungující, rozpadávající

se, ap. Znásobená

chandra je *satischandra*,

která se však používá

pouze ve smyslu nadávky;

pakosta = nepřiliš chápavý

člověk,

kmelec = táborová jídelna,

kosáček = spacák, ve

kterém je zima i při

příjemných teplotách,

šajnilka = baterka s vysokým výkonem (nebo

muldrovka podle seriálu AKTA X).

Všechny tyto výrazy jsou v běžné mluvě hojně

užívány.

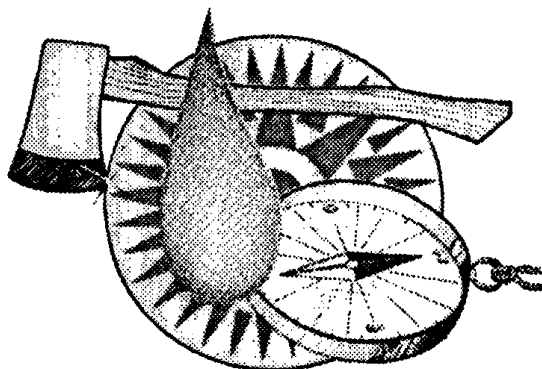
Tak tedy: až vaše dítě začne používat nějaké

podobné výrazy, nezakazujte mu to ani se

nebojte o jeho zdraví. Prostě si to nechte

přeložit. Uvidíte, že už vám to za chvíli ani

nepřijde.

A TENTO ZNÁTE?

"Spídy," přikazuje Miris svému podrádcovi, "natři v klubovně okna!" "Jasně," ujistí ho Spídy..., ale za tři hodiny přichází s dotazem, "Mirisu, a rámy také?"

Konečně byli Šneci, kteří pokládali koberec v klubovně hotoví. Ale uprostřed zůstala jakási boule. "To jsou moje sirky, vypadly mi z kapsy," povídá Spídy. "Než bychom všechno znovu vystěhovali a sruovali koberec, tož jich raděj zašlapeme." A jak řekli tak udělali. Vtom přišel do klubovny jejich rádce Miris. "Fakt jste borci, ogaři. Za odměnu jsem vám donesl čokoládu. A někomu z vypadly před klubovnu sirky. Jó, a neviděli jste tu náhodou mojího křečka?"

Maminka odvádí nejmenovaného člena oddílu od zavřené školy se slovy: "Tak tady to vidíš, jakýjsi blbec, ani nevíš, že máte prázdniny."

Kikina dává Šikulce hádanku: "Je to zelené, visí to na zdi a pípá to, co je to?" Šikulka dlouho přemýšlí, ale nic ho nenapadá, a nakonec se dá poddat. "No, to je přece slaneček," prozradí Kikina odpověď. "Cože," diví se Šikulka, "odkdy je slaneček zelený?" "No, tenhle je nalakovaný na zeleno," odpoví Kikina. "A odkdy visí slaneček na zdi?" "Tenhle je přibitý hřebíkem." "A odkdy slaneček pípá?" "Slanečci nepípají, to jsem tam dala, aby to bylo těžší."

„Co to máš za knihu?“

„To je somálská kuchařka.“

„Somálská?“

„Jo . Každý recept v ní začíná větou: Otevři bednu z humanitární pomoci a hledej..“

„Kolik bylo vašemu manželovi, když zemřel?“

ptá se soucitně vdovy jeden z hostů na pohřební hostině „rovných šedesát..“ na to vdova.. „Ale já mám takový pocit, že na party bylo něco přes sedmdesát!“ diví se ten host

„To víte, s pohřbem nikdo nespěchá, hlavně, když měl můj muž celkem pěkný důchod.“

Z KNIHY KELTSKÉ NAUKY

(Brunta)

Země mládí (Tír nan og)

Být mladý v těch dobách znamenalo být hrdinou, být hrdinou znamenalo dokázat to nejlepší: Narození za zvláštních okolností, žijící podle obdivuhodných pravidel, konající podivuhodné činy, Keltští hrdinové a válečníci odhalovali svoji statečnost jako velmi mladí. Tady mladický Culhwch jede na dvorec svého strýce Arthura :

Uháněl mladý pořád dál na oři s hlavou grošovanou a stářím čtyř zim, měl na hlavě čelenku posázenou kousky zlata, a pod sebou sedlo zdražého zlata. A v mladých rukách držel dva oštěpy. Ze sřibra, byly ostré, dobře vyrobené, měly hroty z oceli, byly dlouhé na tři lokty, a poranily i vítr, a způsobily, že tekla krev, byly rychlejší než pád kapek rosy z listu rákosí, když je v červnu rasa nejtěžší. Meč se zlatým jílcem na stehně měl čepel ze zlata.....z odstínu nebeské záře, jeho lesní roh byl ze slonoviny. Před ním běželi strakatí chrti s bílou náprsenkou, okolo krku měli silné obojky z rubínů, sahající od plece až kuchu. A ten, který byl na levé straně, skákal napříč na pravou stranu, a ten druhý na levou, a jako dva rybáci pobíhali kolem něj. A čtyři kopyta, kterými oř vyrval čtyři drny trávy, byla jako čtyři vlaštovky ve vzduchu, hned nahoře, hned dole. Měl čtvercový nachový šat, se zlatým jablkem v každém rohu, a každé z nich bylo v ceně stovek kusů dobytka. A na botách měl vzácné zlato v ceně tří tisíc kusů dobytka, a zlato bylo i na jeho třmenech, od kolen až ke špičkám. A stébla trávy se pod ním neohýbaly, takový byl krok jeho oře na cestě směrem k bráně Arthurova paláce.

Všem hrdinům bylo při narození přisouzeno, že budou okouzující. Cuchalainn zabil velkého psa, který patřil kováři Culainnovi, a proto přijal jeho jméno, které znamená „Culainnovův pes“. Ještě jako dítě zkrotil nejkrásnější koně ze stájí irského krále, jeho dovednosti a síla byly podivuhodné. Fionn, jiný irský šampion, byl meditativnějšího založení, i když jeho schopnosti nebyly o nic méně významné. Pečovaly o něj dvě ženské válečnice a on brzy začal stavět na odív své pozoruhodné schopnosti a shromáždil skupinu nejlepších válečníků, známou jako Fianna, jejíž motto bylo :“Pravda v našich srdcích. Síla v našich pažích. Shoda v naší mluvě.“ Výcvik této skupiny odrážel schopnosti jejich vůdce:

Žádný muž nebyl přijat, dokud neznal dvanáct knih poezie. A před tím, než by jakýkoli muž uznán, měl být po pás spuštěn do hluboké jámy vzemi, se štítem a prutem zlískového ořechu v ruce. A devět mužů mělo ustoupit do vzdálenosti deseti brázd a měli na něj najednou hodit své oštěpy. A když byl zasažen i jediným z nich, nebyl přizván, aby se k nim připojil. A poté měly být jeho vlasy sepnuty nahoru, a měl běžet skrz

irské lesy, a Fianna ho měla následovat a snažit se ho zranit, a pouze délka jedné větve byla na začátku mezi nimi.

A když ho dostihli a zranili, nebylo mu umožněno, aby se k nim připojil, nebo když se mu chvěl oštěp vruce, nebo když větévka stromu zničila cop jeho vlasů, nebo když šlápl na větvičku a zlomil ji: a on běží. A nemohli ho vzít mezi sebe, dokud nepřeskočil větev ve výšce své hlavy, dokud nepodlezl větev ve výšce kolen, a dokud si nevytáhl trn z nohy vlastním nehtem: a on běží dál, co nejrychleji může. Ale když překonal všechny tyto překážky, byl jedním z nich.

Takové věci byly naprosto běžné vzájemných šicích hrdinů. Ale oni znali také jiné způsoby. Byli zdvořilí a moudří. Cormac, známý jako irský Šalamoun, předkládá seznam věcí, které se týkaly krále i válečníka:

Nebud' příliš moudrý, ani příliš hloupý,
nebud' příliš domýšlivý, ani příliš ostýchavý,
nebud' příliš nadutý, ani příliš skromný,
nebud' příliš hovorný, ani příliš mlčenlivý,
nebud' příliš silný, ani příliš slabý.
protože:

Když budeš příliš moudrý, budou od tebe očekávat příliš.

Když budeš příliš hloupý, budeš klamán.

Když budeš příliš domýšlivý, budeš nesnesitelný.

Když budeš příliš skromný, nebudeš slavný.

Když budeš příliš hovorný, nebudou si tě všimnout.

Když budeš příliš mlčenlivý, nebudou si tě vážit.

Když budeš příliš silný, budeš přemožen.

Když budeš příliš slabý, budeš rozdrčen.

Ale mnozí se vysokého věku nedožijí. Když se hrdina dostal příliš brzy do Země příslibu, byl posuzován ženami podle své krásy a muži podle zkušeností z bitev, jako v tomto žalozpěvu za velkého hrdinu krále Nialla "Devět rukojmí"

*Oční řasy černé, jemné, rovné ve své
kráse, a tmavé obočí:*

Koruna z modří, zářivý hyacint Toto byla
barva jeho žáků.

Barva jeho lící v každé roční době,
hladkých a souměrných:

Rukavice zlišky, krev telete – hostina bez
chyby!

Vrcholky lesa v máji.

Jeho bílé zuby, rudé rty, které niky
nepokárali v hněvu.

Jeho postava jako žhoucí plamen
převyšující bojovníky erinské.

Jako měsíc, jako slunce, jako žhoucí
vatra byl Niallův lesk:

Jako dračí loď z vln bez jediné vady byl
Niall, Echův syn.

Drahý hrdina zářící armády!

jehož kmen je ohromný, milovaná tlupa:

Každý muž byl ochranou, když jsem se
spolu scházeli.

TEST: JAK PODLÉHÁTE PANICE

Klíště

1) Jak se zachováte při požáru vlastního bytu:

- A - začnete zpívat „Hoří má panenka srdce moje pro tebe“
B - voláte kohokoli, jen ne hasiče
C - začnete uklízet, aby vás případní čumilové nepomluvili

2) Jste v kině na zajímavém filmu a vtom někdo vyhlásí letecký poplach:

- A - vyhlásíte jiný poplach a zůstanete klidně sedět na svém místě
B - vyžijete situace a pokoušete někoho, kdo se vám zrovna nelíbí
C - prcháte hlava nehlava směrem, který vás zrovna napadne

3) Autobus, ve kterém jedete se převrátí na střechu:

- A - vyčkáte, až se vám nahrne krev do hlavy a pak teprve spadnete ze svého sedadla
B - nečekáte na nic a jdete nafackovat šoferovi, protože jste zrovna spěchali

- C - snažíte se ušlapat co nejvíc lidí, abyste se dostali do večerních zpráv

4) Ve vašem bytě praskne vodovodní potrubí a způsobí vám malou komorní potopu:

- A - utěsníte všechny škvíry v oknech a ve dveřích, aby vám voda nevytekla
B - snažíte se podpálit nábytek, aby voda netekla zbytečně
C - najdete nejhlubší místo ve vašem bytě a jdete se tam utopit

5) Při návštěvě v ZOO spadnete do výběhu k lvům:

- A - pozvete lva do svého domácího výběhu, aby poznal, že máte přátelské úmysly
B - informujete se, zde se nejedná o Lva Nikolajeviče Tolstého
C - rychle mu narvete hlavu do krku, ať to není tak napínavé

Jak jste na tom?

Spočítejte si body, kterých jste dosáhli. Pokud se vám nejvíce podobá varianta **A - je to za bod**, jestliže se , ale zachováte podle možnosti **B - pak je to za dva body** a na konec si můžete přičísti **body tři, ale jen v tom případě, že se určitě zachováte podle C.** Teď se dozvíte věci! Jen čtěte.

5-8 bodů: Rychle si změřte teplotu, protože váš ledový klid může být důsledkem vašeho podchlazení. Pakliže máte tělesnou teplotu v pořádku můžete si gratulovat. Nejen k tomu, že jste na živu, ale hlavně k tomu, že ještě žijete. Nedokážete dobře rozpoznat, jestli vám hrozí nebezpečí, nebo si z vás pouze někdo vystřelil. To se může srát vaší zhoubou, ale na druhé straně - svět vás obdivuje, a to taky není k zahození.

9-12 bodů: Panikaříte? Panikařte. Zmatkujete? Zmatkujte. Kouříte? Tak toho nechte. Protože při založení požáru nejste schopni uvažovat realisticky. I jiné krajní situace mohou být pro vás nebezpečné, ale jinak máte dobře rozvinutý pud sebezáchovy a pokud se prohrabete ve své paměti, už jste díky vaší pohotovému reakci nejednou unikli o vlásek jisté smrti, úrazu, nebo dokonce manželství. Jen tak dále a zbytečně se nenervujte.

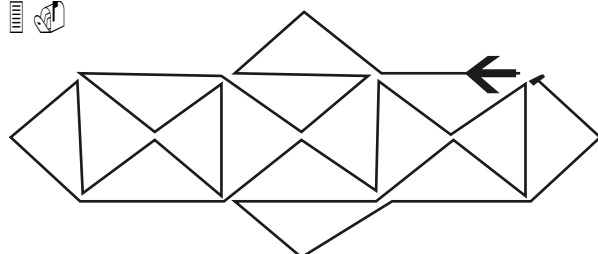
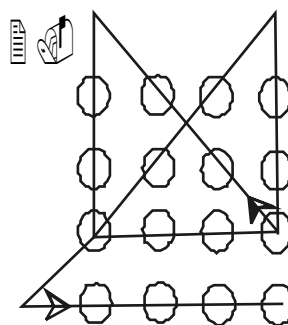
12-15 bodů: Dobře si promýšlejte každý svůj krok dlouho do předu. Nechodte nikam, kde byste se mohli dostat do nesnází, protože nejste schopni řešit krizové situace. Pravděpodobně trpíte mnoha fobiemi a strachem z neznáma. Svým chaotickým chováním jste dobrými klauny při živelných pohromách a dokážete vrátit dobrou náladu tam, kde jí všichni moc potřebují. Berte to tak, že v podstatě jste pro svět užiteční, ale nesmíte se tím moc utěšovat. To by se vám asi brzy nevyplatilo

HLAVOLAMY - ŘEŠENÍ Z MINULÉHO ČÍSLA

(Miris)

MŮJ ŽIVOTOPIS

(Anita)

Potřebovala jsem napsat životopis k přihláškám na výšky, ale už mě nějak nic nenapadlo, a tak jsem si říkala, že by třeba něco mohlo napadnou Radka. Nejvíce jsme se zaměřili na oblast mého vzdělání a tady je výsledek...

Vzdělání : studentka čtvrtého ročníku Masarykova gymnázia Vsetín. Umím číst, psát, jíst příborem a vidličkou, v naší rodině není nikdo negramotný až na mou matku, otce, částečně i sestru. V tomto roce se mi podařilo přečíst mou první knihu – byla velmi náročná na pochopení, její název – Broučci . V jejím závěru jsem i plakala.....

MALÝ ÚKOL PRO CHYTRÉ HLAVIČKY

(Anita)

Na začátek bych napsala, že na toho, kdo mi jako první donese správné odpovědi, čeká malá sladká odměna. Odpovědi mi můžete dát do příštího vydání Šestáku.

Světové vynálezy – k číslům přiřadte správné odpovědi:

1. 100 n.l.	a. první telefon
2. 13. stol.	b. dynamo
3. 16. stol	c. rtuťový barometr
4. 1590	d. gramofon s kotoučovými deskami
5. 1643	e. první mikroskop
6. 1657	f. malé kapesní hodinky
7. 1752	g. kyvadlové hodiny
8. 1820	h. výroba papíru
9. 1861	i. první přenos lidského hlasu
10. 1867	j. bleskosvod
11. 1887	k. dynamit
12. 1901	l. vynález brýlí

Z ODDÍLOVÝCH RAD

(Brunta)

Už se konečně našla osůbka, která se rozhodla vyzdobit naši klubovnu originálními kresbami. Chcete vědět kdo to je ?? Tak já vám to teda řeknu jeto Zub. Takže mu všichni držíme palce ať se mu to povede co nejlépe.

- jelikož se někteří z vás někdy nemohou dostat do klubovny tak bylo rozhodnuto, že klíče od klubovny bude mít každý rádce i podrádce a klíče budou mít označení svou družinovou barvou
- Zaby mají na starosti udělat nástěnku na Vsetíně na téma skautské časopisy, která má být udělaná do 4.března
- Žížaly mají na starosti udělat taky nástěnku na Vsetíně na téma – „pojedeme na tábor“ - a ta má být udělaná začátkem června
- I letos se koná Rádcovák, v tomto roce bude v termínu – 11.-13. května. Z našeho oddílu nás pojedou reprezentovat – Judy, Gejitka, Kecka, (Penelope) a Fanta
- Letošní oddílový tábor bude z největší pravděpodobností ve vojenském prostoru Libava a bude se odehrávat v době námořníků a pirátů, takže si pomalu sháněj pruhované tričko
- Puťák bude pravděpodobně 50% pěšky po souši a 50% lodí na vodě

PUCHÝŘE

(Z knihy *Bud' připraven připravila Brumla*)

Zelenáč si vezme na výlet nové, nerozšlápnuté boty. Ujde sotva čtyři kilometry a má pocit, že se jeho nové pohorky proměnily v mučící nástroje. Jeho nohy jsou ozdobeny překrásnými puchýři. Zelenáš se moc nehrne do práce, ale když je kní nepříznivými okolnostmi donucen (při stavbě tábora), naskáčí mu puchýře pro změnu na ruku .

Opatření proti této „nemoci zelenáčů“:

1. Na výlet jdeme jen v dobře rozšlápnutých botách
2. Při delší práci s nářadím chráníme ruce pracovními rukavicemi.
3. Když už puchýřům dovolíme, aby nás navštívily, nepropichujeme je. Tekutina pod odchlíplou kůží chrání citlivou tkáň jako účinný obvaz.
4. Útok puchýřů zastavíme nejlépe tím, že při prvním pocitu nepříjemného tření prstů o botu přelepíme citlivé místo náplastí bez polštářku. Ale když už je máme přelepíme si je náplastí **s polštářkem!!!**
5. Pokud si puchýře nestrháme a nedostane se nám do nich infekce, neděláme s nimi dál nic. Prostě je ignorujeme. **Ale v opačném případě je musíme vydesinfikovat a chránit je před nečistotami náplastí s polštářkem!!**

STALO SE

PŘESPÁNÍ V KLUBOVNĚ - 10.2.2001

(Kelly)

Naše družina Žížalek se rozhodla, že si uděláme výpravu. Teda výpravu do klubovny. Ale nebyla to jenom žížalčí výprava, byla to i žabí výprava, protože Klíšťe sezvala i

některé Žabky. Jako první jsme si zahráli na rýmy. Ale potom jsme si zahráli na chytání kuliček v kruhu, kdo nechytil, měl trestný bod. Brumla měla na družinovce -20! Po této hře jsem cérkám dala test s názvem „Jak podléháte panice“, musím říct, že moc dobře to nedopadlo.

Když už jsme byli zmožení, některé znás se rozhodly, že půjdeme na záchod. Tak jsme s Gejtkou šly. Zjistily jsme, že tam je už Klíště, Beruška a Judy. Tak jsme šly pod kopec naproti klubovny. Cérky šly už pomalu dolů. A najednou jsme zahlédly na kopci nějakého chlapa! Letěly jsme dolů rychlostí tryskového letadla, zatímco cérky šly pomalinku ke klubovně. Zanedlouho jsme ven šli všichni, postava už tam nebyla. Na uklidnění jsme si zahráli na upíry. A potom jsme si zahráli Kecčinu hru (byla to dost drsná hra). Klíště na nás pak vyvalila hru s tenisákem ve tmě. Divím se, že jsme ještě na žvu. Mezi všema těma hrama jsme pojídali oplatky, bonbony atd. Nejhorší hra pro mě byla od Sabiny, protože jsme měli ochutnávat různé pálivé koření a sůl, vegetu. Co na tom bylo hrozného? Judy se se mnou zapoměla vystřídat a já chudáček jsem byla mučena asi deset minut. A po všech těch hříčkách a hrách jsme se znenadání octli ve spacácích. Při tom nám Brumla četla ze svojí malé knížečky a potom nám pustila Broučky. Ráno Brumla a Beruška odjely a my jsme se ještě vydováděly ve spacácích. No a pak jsme se rozutekly do našich domovů.

SÚLOVKY 9.-11.2.2001

(Eve)

Když jsem v pátek večer dorazila na středisko, ostatní už ho čile prohledávali. Slíbené stany nalezeny nebyly. Radek nás ale uklidnil, že on stan má (pro tři). Jelikož nás chlapani ochotně ujistili, že jsou pravými gentlemany, nasedaly jsme do auta s vědomím, že když bude nejhůř, my tři dívky se do něj bez problémů poskládáme.

Cesta proběhla v klidu, pouze zvědaví slovenští celníci nakoukli na naše batohy, jestli tam místo nich náhodou nepašujeme nějaký zakázaný tovar. V Bytči jsme se začali dohadovat, kam že to vlastně jedeme. Nad Malou Fatrou nakonec s převahou zvítězily Súlovky. První odbočku do Hlbokého jsme odhadli dobře, pak jsme se ale nějakým záhadným způsobem ocitli na bahnitě cestě za vesnicí, očividně však ne poblíž vodopádu. Navíc na nás začalo volat několik domorodců - zjišťovali, jestli nejsme

banditi, kteří tady prý občas jezdí. K vodopádu jsme došli rychle. Při pohledu do tmy, oživenému vzpomínkou na příkrou skálu s ocelovým lanem, mi moc dobře nebylo. A představa, že bych se tam měla škrábat s báglem na zádech, mě už vyloženě nenadchla. Naštěstí nám bágly vzali hodní chlápci, takže se to dalo zvládnout v pohodě. Pak už jsme jenom vyhopkali potokem k malé jeskyňce, která měla být dnešní noc naším příbytkem. U některých se již během cesty začaly projevovat vážné abstinenční příznaky, napovídající, že opečený špek je tím jediným, co je může zachránit. Úplněk, ačkoli byl schovaný za kopcem i za mraky, dával právě tolik světla, aby bylo vidět neuvěřitelně vysoké prsty okolních skal. S Kikinou jsme si před spaním neuváženě pochválily, jak je dobře, že Radek s Dazulem spí venku. Jakmile jsme si asipó půlhodinovém vtření našly ideální polohu, zaslechly jsme zvenku: „Dazule, spíš? Prší...“ Musím však přiznat, že sardinkové spací uspořádání má nespornou výhodu – nikdo si nestěžoval na zimu.

Ráno bylo rozdváděné. Někteří se začali bezohledně roztahovat a dokonce se ani netajili tím, že večer do už tak malého prostoru propašovali dalšího (plyšového) spáče. Po snídani jsme naskládali batohy dovnitř a vyrazili zpátky k vodopádu, abychom si ho vychutnali za světla. Nato Dazul prohlásil, že si vylezeme k působivé Gotické bráně tyčící se nad úzkou a vysokou škvírou. Pak přišla první skalka, kterou chlápci zvládli bez mrknutí oka a mys pomocí lana. Ojoj. Nebyla zdaleka poslední. Co tady proboha dělám? Jenže zpátky to nejde, takže –nahoru. Další obří balvany, přibližující se stěny skal, a nakonec jako prémie zašprajcovaný kmen a pod ním díra akorát tak na můj zadek.

Nahoře čeká svět kolmých skal, uzoučkých cestíček, dalekých výhledů. Svět, do kterého se spíš hodí křídla. A taky malá jeskyně s oknem, o které dodneška nevěděl ani Dazul. Vracíme se k batohům a nahoru jdeme kolem potoka–nepotoka, lesáků, několika pěkně kluzkých klád a prvních petrklíčů. Zdoláváme Roháča u skalnatých výhledů vaříme oběd. To už jsme si ale dole na louce všimli podivného srubu, který nějak moc připomíná Ostrikův příbytek z pohádky Král sokolů. Měníme proto trochu plány. Batohy schováme v sedle a jdeme se tam podívat. Skalami sevřené údolíčko je plné bukového listí, občas je ho po kolena, občas po pás.

Na louce se srubem nás čeká překvapení – nejenže je opravdu z pohádky. Je tu i jezírko s korytama vydlabanýma z kmenů, ohrady vypletené proutím, na stožáru klec na dravce, kde Zub s Radkem objeví pár pírek, střechu a komín udělali zplátů kůry, chybí už jenom medvěd, co se schovával na jedné z postelí, a zvenku zapískání sokola.

Některým se jaksi nechce zpátky. Jenže Lietava je daleko a takyto tu vypadá na pěknou větrnou hůrku. Neochotně se vracíme a cestou u pramene objevujeme dva čolky. Pak se zastavujeme u skalní brány, odkud se nechce už vůbec nikomu.

Na označované cestě nám Dazul názorně předvede „válečky“ a nový originální chvat „Divá Bára“.

Největší úspěch sklídí kupodivu u Báry, která se pořád dožaduje opakování. Pak procházíme křížovou cestou a na chvíli zastavujeme u pramene. V lese za vesničkou Podhorie nás dostihuje tma a vypadá to, že v noci pěkně zaprší. Na Lietavu je to ještě aspoň hodina, tak bačujeme u potoka a pro jistotu stavíme přístřešek. U ohně zůstáváme asi do půl osmé, a pak si zalézáme do spacáků a dožadujeme se večerníčku. Pořád neprší, zato je pěkná kosa.

Ráno je nám to jasné – ke vstávání nás pobízí bleděmodrá obloha a kdesi za lesem snad i slunko.

Na Lietavu vyrážíme nalahko - budeme se vracet stejnou cestou. Louka zalitá ranním sluncem, stopy kopyt a za lesem bílé zdi. Před hradem cesta zahýbá na skalnatý ostroh a v dálce se objevuje jemně zasněžená Malá Fatra s Rozsutcem. Kíkina s Radkem tvrdí, že na nějakém kopci vidí vysílač. Po chvíli je jim pravda trochu divné, že o něco výše za ním se po obloze táhne bílá čára...

Stejně si myslím, že ze všech zřícenin jsou gotické ty nejhezčí. Takhle je navíc třetí největší na Slovensku. Bílé zdi svítí proti modré obloze, slunko skoro peče, počasí nám vynahrazuje ponurý včerejšek.

Prozpíváme se zpátky k bágům. Na další cestu by se pak nejlíp hodil nářev „Já mám žízeň, děsnou žízeň...“ Pramene se nakonec dožila i Kikina, která tu byla na chvíli laškovně přivázaná copama ke stromu.

Včerejší podmračenou cestu jsme dneska vyšlapali za rozzářeného počasí. Při obědě Zub prokázal, že hranice jeho pudu sebezáchovy jsou trošku dál než u normálních lidí. Vodopád jsme tentokrát slezili s bágem všichni, a to před zraky tlupy právě dorazivších ošustákových turistů. Stihli jsme to akorát. Než jsme vlezli do auta, odrbali jsme si z bot poslední zbytky romantiky a ti, co nemuseli řídit, zbytek cesty prospali.

ZÁPISKY Z CANCÁKU – ZAPSÁNO 12.ÚNORA 2001

(Kikina)

Včera jsem přijela z roverské výpravy a teď mě čeká týden volna. Krásná představa a krásná vzpomínka na další z „plně prožitých“ víkendů...

Vyrazili jsme v pátek asi v sedm večer. Nakonec jsme se v autě rozhodli jet na Sulov, což je celkem blízko, takže už kolem deseti jsme byli na místě. Teda skoro. Nemohli jsme najít Sulovský vodopád a potom co jsme několikrát zajeli úplně „do pryč“, jsme nemohli uvěřit, když jsme ho konečně objevili. Padal si tak sám mezi skalami a vnočním šeru ho bylo spíš slyšet než vidět... Poprvé jsem spala v jeskyni. No, vlastně jeskyňce. Měla tak 2,5 x 2 metry, ale protože venku začalo pršet, naskládali jsme se do toho prostůrku chtě nechtě...

Ráno nebylo moc pěkně, co se týká počasí, ale jinak tu bylo nádherně. Sbalili jsme bágy, naskládali je do přístřešku a vyrazili jsme na obhlídku. Strašně nás lákal skalní průsmyk a tak...ze začátku to šlo celkem dobře - stačila podaná ruka - ale pak jsme se museli „přidržovat“ lana. Dazul chudák trpěl, když mu tři nepřiliš lehké dívčiny šlapaly po zádech. Docela dobrý zaběrač...

Stojíme na vrcholu skály a rozhlížíme se, kam dál. Sice je pod mrakem, ale i tak je to nádherný pohled. Dole pod náma je nějaká chalupa. Vypadá přesně jako ta z pohádky Král sokolů. Jednohlasně jsme se usnesli, že to omrkáme (bágy jsme zašili do jakési jeskyně). Všechno tady bylo jak v pohádce. Malá pastvinka, rybníček a kolem dokola lesy a skály. Vlastně, ono to bylo v pohádce. Ten Král sokolů se tu doopravdy točil! Chaloupka se stěnami z lýčí, střecha ze smrkové kůry a rohože, pletené z rákosy. Všechno dokonale promyšlené, aby to zapadalo do „pohádkové doby“.

Ráno začíná nádherně. Mezi stromy probleskuje modrá obloha, nikde ani mráček. Při umývání v potůčku mi omrzají prsty, v noci musela být docela dobrá kosa. Opět zašíváme bágly do křoví a na hrad Lietava vyrážíme nalehko. Ráno je doopravdy krásné. Pohled ze skály, na které Lietava byla kdysi dávno vybudovaná, mi vyrazil dech. Fatranský Kriváň se bělal jako vrcholek Himalájí, vedle Velký Rozsutec. Nad tím vším modrá obloha a slunce, kolem lesy a skály. Pohled, který otřese duší každého, kdo tohle všechno dokáže vnímat, cítit a cítit...

HRA SKŘÍTKŮ – 13.2.2001

(Anita)

Měli jsme sraz v úterý (o prázdninách) ve 14:00 před klubovnou. Přišli Tři stateční – Hurvajs, Méďa, Míša, v průběhu hry k nim přibyl ještě jeden statečný – Lukáš. Ten pátý dorazil až ve středu – Cipísek...

Brumla a spol měli nachystanou trasu, kde se plnily různé úkoly. Sem tam někdo ze strachu před skřety upadl. Celou cestu nás doprovázela, podle světlušek, hluchá kočka. Čtyřem statečným se nakonec podařilo uhádnout hádanky a oblomit srdce Kateřinických Skřetů. Odměnou za vše jim byl hrnec s pokladem.

Už jsem sice Brumlu a spol pochválila na radě, ale aby neřekly, tak ještě jednou: „Měli jste to perfektní.“

LIBAVÁ - HLEDÁNÍ NOVÉHO TÁBOŘIŠTĚ - 18.2.2001

(Irča)

V Lipníku n.Bečvou jsme vyzvedli bratra Štípla a vyjeli na obhlídku tábořišť. Protože na poslední chvíli „vzbouřilo“ terénní auto a museli jsme vzít zavděk naším „pasákem“, byl průzkumový okruh dosti omezen. Přesto: Po zhlédnutí prvního a dokonce i volného místa všichni svorně voláme „tady a nikde jinde“, po zhlédnutí dalších už nevoláme nic, protože nám docházejí slova. Jedno krásnější, než druhé. Každé svým způsobem, jedno však mají

společné. Nikde žádná civilizace, nádherná příroda a vesměs u vody. Vněkterých místech i na uplavání několika temp.

Utrmácení, plni dojmů končíme s prohlídkou v dosti pozdním odpoledni. Musím však říct, že takhle snadno jsem tábořiště nikdy nehledala.

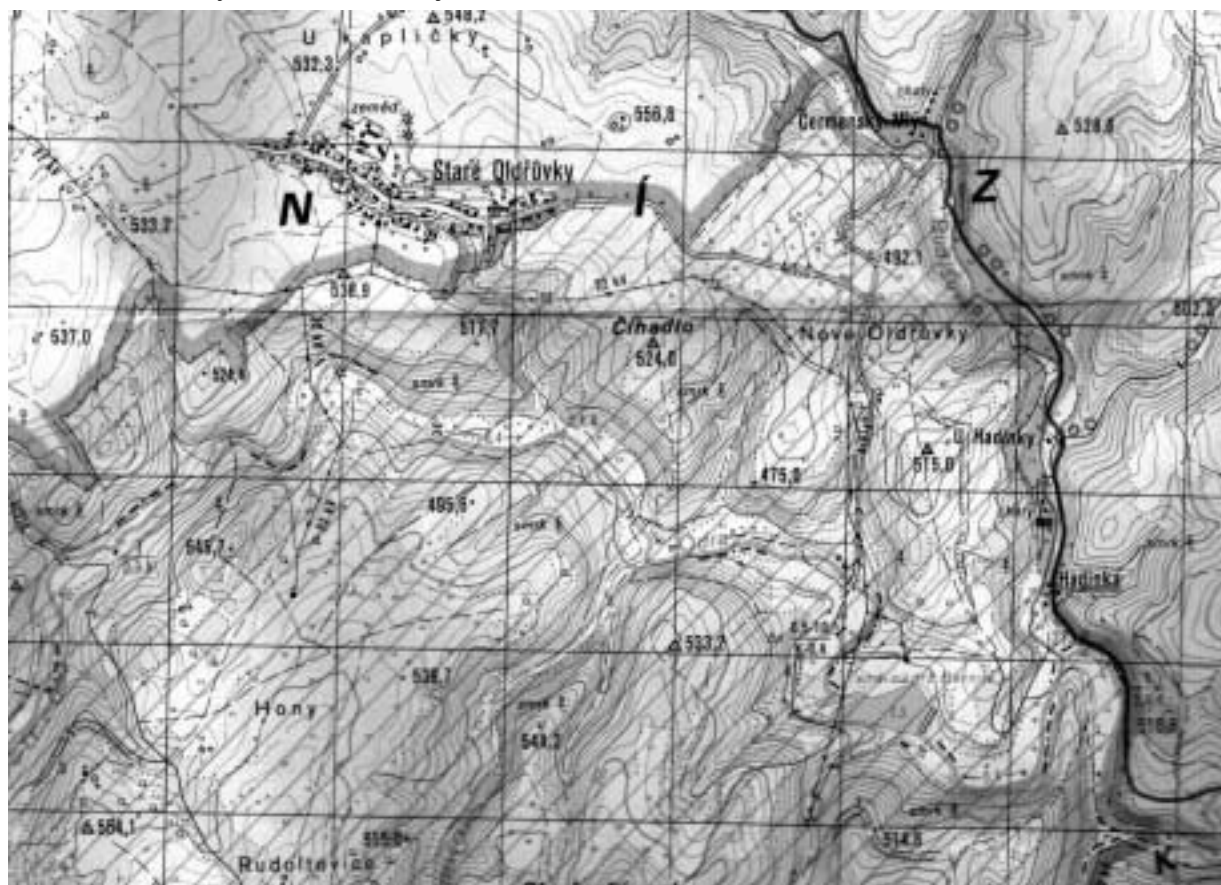
Celou zpáteční cestu probíráme místo vedle místa a přemýšlíme, které bude to „naše“. V Úvalu připadá jednička. Je pěkná a volná, nemuseli bychom se s nikým dělit ani domlouvat, byli bychom tam sami, ale ani ta trojka nebyla špatná, což teprve ten ostrov. No jo, ale kousek dál je něčí místo, domluvíme se?

Nakonec je rozhodnuto. Oslovíme táborníky u Ostrova, pokud jim nebudeme vadit, tak tam. Když to nevyjde, tak Jednička.

Jak to dopadlo ví všichni, co přišli na oddílovku. Kdo to neví, ať sem běží, stejně mu to neřeknem.

(Dazul)

Na první přiložené hrubé mapce je vidět v pravém horním rohu oblast kolem řeky Odry, kde bude letos náš tábor. Na druhé mapě je zvětšenina – výřez ve kterém jsou

pěkně vidět vyznačené hranice vojenského výcvikového prostoru (VVP) Libavá. Na poslední – třetí nejpodrobnější mapce jsou vidět meandry Odry kde bude náš tábor. Odra zde protéká VVP, nádhernou, neporušenou krajinou. Cesty zde jsou polní, žádná asfaltka, žádná turistická značka.

Místo máme tedy vybráno, nyní musí bratr Přemek Štipl, který má na starosti všechny skautské tábořiště ve VVP Libavá, vyjednat s vojáky (majiteli pozemku) svolení.

A my už se mezitím můžeme těšit na fantastické tábořiště na břehu Odry. Ta zde není hluboká (máme sice obavy, že v létě nebude celá sjízdná na lodích), ale poblíž tábořiště je nádherná tůňka na koupání. Má asi 2 metry hloubky a je v ní krásná čistě nazelenalá voda a spousta ryb.

Nevím jak vy, ale já se na letošní tábor – Ostrov pokladů – těším jako blázen. Bude to totiž ten nejlepší tábor, jaký náš oddíl zatím uskutečnil.

KUSALÍNO - 24.-25.ÚNORA 2001

(Miris)

Kusalíno je chata, na Vsetínských „pasekách“, která patří Tomíkům. Celý týden to vypadalo tak, že sníh asi nebude, takže odpadají sněhové bitky. V pátek už popadávalo a hned to vypadalo jinak.

Kdo chce navštívit Kusalíno musí podstoupit jistou zkoušku a to výšlap do pěkného kopečku. Nám starším už to tak nepřišlo, ale pro některé menší to tak lehké nebylo. Fňukali, naříkali jak strašně nemůžou, ale nakonec to vyšlapali všichni bezjakýchkoliv újem na zdraví. Přišli jsme na chatu a první se vyťahovaly svačiny. Každý si schlamstl svůj dlabanec z domova a hned byl šťastnější. Po té co se nabraly nové síly jsme se šli podívat ven. Je jasné, že vydatnou zábavou nám byl sníh, protože ho zatím moc nebylo a jako mávnutím kouzelného proutku všichni obžvi a pobíhali. Zatím co my jsme dováděli, připravoval Radek se

Pája – Včata

Výprava byla bezva. Hráli jsme pirátskou hru. 3 kapitáni si vytáhli list, na kterém byl znak kotva, srdce a kříž. Potom se hledal list na kterém byla mapa. Jak jsme našli mapu, šli jsme hledat správu na které bylo co máme dělat. Když jsme našli správu, museli jsme se vrátit k hostinci a pozorovat 10 minut co tam dělají. Potom jsme šli ke stromu oběšenců a přemýšleli jsme kam máme jít. Za chvíli jsme to zjistili a šli jsme hledat další zprávu ve které byla písnička. Té písničce jsme měli vymyslet tón a druhou sloku. Potom jsme šli hledat další zprávu. Tu správu jsme už nemohli najít a tak jsme šli dál. Šli jsme a za chvíli jsme nevěděli kde jsme. Potom jsme potkali hajného a ten nám poradil kam máme jít. Tak jsme šli zpátky. Za chvíli jsme ho potkali zas a ten nám ukázal zkratku. Za chvíli jsme byli v chatě.

Zubem celoodpolední hru, ve stylu pirátů. Až skončila řekli nám k ní, že letošní tábor bude situován do tohoto prostředí. Hra dala každému pořádně zabrat a tentokrát se bez toho neobešli ani ti větší. I když jsme pořádně u jednoho úkolu zabarabovali dotáhli jsme hru jako jediní do konce a

vyhráli tak ručně dělaný meč. A kdo že to vyhrál? No Šneci! Večer nám Barča nachystala hrníčkárnu takže měl každý zase šanci říct komukoliv cokoliv a nemusel mu to říkat do očí. Někoho to potěšilo, někoho možná ne, ale nikdo není bez výhrad a na každém se něco najde. Kdo chtěl mohl se jít večer podívat na hvězdy. Výhled opravdu

stál za to.

Příští den se už klasicky dělал pořádek a dochystávalo se to, co se spotřebovalo.

Nás potom čekala už jenom procházka po hřebenu na Vsetín.

16.března	Oddílovka (Kikina)
24.března	Jarní výprava (Pinčl)
23.-25.3.	Zdravoťák (pro zájemce)
30.března	Oddílovka (Miris)
13.dubna	Oddílovka (Dazul)
13.-16.4.	Planina (Wakpalan)
20.dubna	Den země (Vsetín)
27.dubna	Oddílovka (Brumla)
28.-29.4.	Ivančena (Dazul)
27.-29.4.	Brigáda - Baňka pro RS

